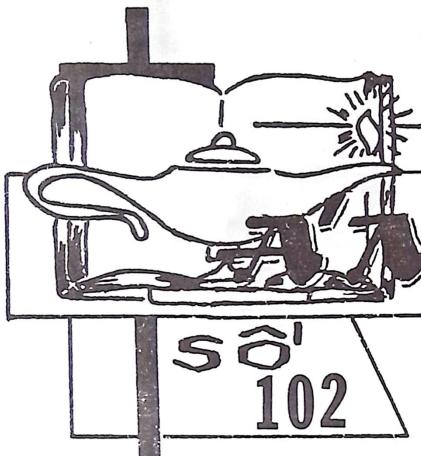

MERIDIAN SOUTHERN BAPTIST CHURCH

HỘI-THÀNH TIN-LÀNH BÁP-TÍT VIỆT-NAM
660 S. Third St, El Cajon, CA 92021
Mục-sư Phan thanh-Biñh, Pastor
Phone. (714) 447.7404

TÌNH-CẨM CON NGƯỜI

Ghét ganh

Trong thời Đếng Chu Liet Quốc. Lan-tương-Nhu và Liêm-Pha đều là quan nước Triệu. Lan-tương-Nhu sau khi di sứ hai lần thành công được Vua Triệu phong làm Thượng Tướng. Liêm-Pha, một tay vũ đong điêu binh khiến tướng như thán làm cho chư hầu đều sợ. Vua Triệu phong cho Lan-tương Quốc.

Liêm-Pha vẫn coi thường Lan-tương-Nhu, kể chi' nhớ ba tát lưỡi mă nên danh phận, lại được thư vi cao hơn. Liêm-Pha ghét Lan và hận-he gấp Lan-tương-Nhu đâu là giết ngay.

Lan-tương-Nhu nghe như vậy bèn tránh vào châu Vua để khỏi giáp mặt Liêm-Pha. Một hôm Lan-tương-Nhu ra đường, gặp đoàn tiên áo của Liêm-Pha. Lan-tương-Nhu bao xa nhân đánh xe vào ngõ hẻm chờ Liêm-Pha qua khỏi mới dí. Bon xa nhân thấy vậy tức giận thưa với Lan-tương-Nhu: Chúng tôi theo Ngài vì coi Ngài là bậc trưởng-phu, thế mà Liêm-Pha mới dọa một câu mă. Ngài không dám vào triều lai côn tránh mặt cả ngoài đường. Cháy tối xâu hổ zhay cho Ngài và không muốn theo hẫu Ngài nữa.

Lan-tương-Nhu buôn râu đáp: Ta tránh Liêm-Pha là có duyên cớ. Các người xem Lan-tương-Quân có uy-lực bằng Vua Tân Khổng?

- Không bằng.

- Uy-lực Vua Tân không ai dám chống, thế mà ta dám mang Vua Tân. Ta đâu hèn hay sợ Liêm-Pha. Nhưng ta nghĩ: Nước Tân sơ nước Triệu không dám đánh là vì nước Triệu có ta và Liêm-Pha. Nếu ta cũng Liêm-Pha xung đột, ghét nhau, hại nhau, thì chắc Tân sẽ đánh Triệu. Ta xem việc nước là trọng.

Liêm-Pha nghe được lời trên vội đến Lan-tương-Nhu quỳ xuống cúi đầu tạ tội: Bí nhẫn hép hối, không hiểu được lương khoan hồng của Thượng Tướng. Bí nhẫn đâu chết cũng chưa đáng tội.

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi,

ÁNH-SÁNG cho đường lối tôi!"

Thi-thiên 119:105

August 19, 1979. Vol IV. No 17

số 102 * Chúa nhứt, ngày 19 tháng 8 năm 1979

Lan-tương-Nhu đỗ Liêm-Pha dây và nói: Hai ta cùng chung phò xã-tắc. Tướng Quân hiểu lòng nhau như thế là một ân huệ đối với tôi rồi. Sau đó Lan-tương-Nhu và Liêm-Pha kết nguyên sanh-tử có nhau.

Liêm-Pha ghét Lan-tương-Nhu chí' vì nghĩ hai người cùng làm chung một việc phò xã-tắc. Lan-tương-Nhu không ghét Liêm-Pha, chí' vì nghĩ hai người cùng làm chung một mục-dịch phò xã-tắc. Xưa nay vẫn thế, hai người làm chung một việc thường ghen ghét, nhưng hai người làm chung một mục-dịch thường yêu-thương hỗ-trợ.

Tôi lại thấy tiếng Việt hay khi ghép hai động từ ghen, ghét, thành một động-tu kép ghen-ghét. Ghen này sanh ghét.

Vua Sau-Lô đối diện với tướng hùng Gô-li-At trong hang ngũ quân thù Phi-li-tin, cúi đầu hổ-nhục nghe lời thách thức cao-mạn của Gô-li-At. Da-Vít, chàng trai anh-dũng thế quyết giết Gô-li-At, rướm hực cho dân tộc, đánh tan quân ngoại xâm. Sau-Lô mừng rỡ "lấy áo chiến minh mặc cho Da-Vít, đổi cái mào đồng lên đầu người, và mặc áo giáp cho người. Da-Vít đeo gươm của Sau-Lô ở trên áo chiến." (Isa-mu-en 17 câu 38,39) Vua Sau-Lô yêu thương Da-Vít, vỗ trang cho Da-Vít với chính khigiới của mình. Thường nhau, giúp nhau, bồi khuyết cho nhau chí' vĩ cũng có chung một mục-dịch: Chiến thắng Gô-li-At; chiến thắng quân Phi-li-Tin; giải-cứu dân tộc.

Da-Vít đã thắng Gô-li-At, không phải bởi vũ khí của Vua Sau-Lô mà bằng chính sờ-trưởng của chàng cũng với Thần Quyền của Đức Chúa Trời. Chàng "trở về cung-dạo binh, thi' những người nữ của các thành Y-sơ-ra-ên đi ra đón Sau-Lô, hát múa, đánh trống cồng, gõ nhịp, và reo tiếng vui mừng. Những người múa đón đáp nhau rằng:

Sau-Lô giết hàng ngàn,

Còn Da-Vít giết hàng vạn!

Sau-Lô lấy làm giàn lâm, và các lời này không đẹp lòng người. Người nói:Người ta, cho Da-Vít hàng vạn, còn ta hàng ngàn; chỉ

còn thiếu cho nó ngôi nước mà thôi! Kể từ ngày ấy, Sau Lời thương ngó Đa-Vít cách giận." (I Samu-ên 18:6-9)

Tử xưa đến nay. Khi quân dân đã nhất trí vung lên đánh đuổi ngoại xâm, lật đổ chế độ hắc khác. Sau khi đã yên vị, việc kế tiếp là chính lý, là thanh lọc hàng ngũ. Ganh ghét và căm xe yêu nước, ghê tởm lãnh tụ. Với những người cũng ghê tởm ganh ghét phải bộc phát.

Đối đã vậy, dao nhiều lúc cũng chẳng hơn gì. Trong thời Chúa Jésus, cũng vậy. Các Sứ đồ được Chúa "sai đi rao giảng về nước Đức Chúa Trời cũng chưa lành kẻ bệnh" (Lu-ca 9:2). Trong khi họ thực hành sứ mạng Chúa trao. Họ đã gặp phải đồng nghiệp nhưng không thuộc "phe ta". Họ thưa với Chúa: "Thưa thầy, chúng tôi thường thầy có kẻ nhon danh thầy mà trú qui; chúng tôi đã cấm họ, vì không cung chúng tôi theo thầy. Nhưng Chúa Jésus phán rằng: Đừng cấm họ, vì ai không nghịch cung các người, là thuận với các người." (Lu-ca 9:49,50)

Trong thời các Sứ đồ cũng vậy. "Thật có một đối người vì lòng ghen-tị và cãi lây mà rao truyền Đang Christ, nhưng cũng có kẻ lây ý tốt mà rao-truyền. Những người này làm bồi lòng yêu mến ..... Còn những người kia, vì ý phe đang xui giục, có lòng rao truyền Đang Christ cách không ngay thật, tưởng thêm khổ-não cho susing xích tôi. Song có hé gi! Dùn thế nào đi nữa, hoặc lâm bộ, hoặc thất thà, Đang Christ cũng được rao truyền; áy vi' đó tôi đương mừng rõ, và sẽ còn mừng rõ nữa." (Phi-líp 1:15-18) Thánh Phao-Lô không làm "nghệ giảng đạo", không làm "nghệ Mục-sư", không làm "nghệ Linh-mục"; không làm "nghệ Thủ-sai". Nên ông không làm vắng cảnh "hàng cá nguyệt hàng tôm". Hết không cũng hệ phải thi có tốt mươi mươi cũng cho lâx xáu. Hết không một lập trulong thi có tính đâ phâ giêm ché. Bao giờ chúng ta cũng có chung một mục đích như Chúa chúng ta đã nêu lên: "Tìm và cứu kẻ bị mất" (Lu-ca 19:10) Thi lòng chúng ta mới loại bỏ được ganh-ghét và lòng chúng ta mới "đường mừng rõ và còn mừng rõ nữa", vì mục đích chúng "Đang Christ cũng được rao truyền".

Hối các Cơ-đốc nhân. Hối các Đầu-tớ Chúa. Chúng ta đang làm chung một việc hay đang làm chung một mục đích. Bất cứ trong lãnh vực nào, chỉ khi nào chúng ta cùng làm việc trong vânbối cũng mục đích. Thi' khi ấy chúng ta mới có sự kết hợp, yêu thương, hỗ trợ thực sự. Đâu còn bóng dáng GANH GHET.

Con gã ghét nhau tiêng gay. Chúng ta phải chấp nhận cái sự thương tình "hơn người, người ghét; Kém người, người khinh". Nhiều người thà chịu ghét hơn là bị khinh.

Trong tinh-thân Cơ-đốc lai khác hẳn. Tinh-thân Cơ-đốc trong công-đồng Cơ-đốc nhân là tinh-thân liên kết, hỗ-trợ, tương-đồng-mát-thiết trong một cơ-thể. Mỗi Cơ-đốc nhân là một phần của cơ-thể. Nên Thánh Phao-Lô dạy rằng: "Các chi-thể phải đồng-glo-tưởng đến nhau. Lại, trong các chi-thể, khi có một cái nào chịu đau ốm, thì các cái khác đều cung chịu; và khi một cái nào được tôn-trọng thì các cái khác đều cùng vui-mừng. Vả, anh em là thân của Đang Christ" (I Corin-đô 12:25-27) Tinh-thân Cơ-đốc clà giúp kẻ kém minh và vui kẻ hơn minh. Tinh-thân Cơ-đốc là tinh-thân ngược đổi. Thách thức bấy cá sống Cơ-đốc lôi ngược trân-gian. Nhiều lúc đuổi sức bị đồng đổi lôi kéo vào "thế sự thương tinh", xin hãy nhớ lời Thánh Phao-Lô khuyên dạy: "Phải bỏ khỏi anh em những sự cay đắng" (Ê-phê-sô 4:31). Lâm sao bỏ được? Chỉ cần bắt ngọn đèn Tinh-thân Cơ-đốc trong cuộc sống là đủ hiệu-năng xua đuổi bóng đèn cay-dắng. Đâu còn bóng dáng GANH GHET.

Tinh Phụ tử?

(Theo Lu-ca 15:11-24)

Câu Út con nhà một phú-gia.
Nài chia tài-sản để tiêu pha.
Đi tìm lạc-thú theo bê-ban
Chẳng nghĩ tinh thâm, nghĩa ruột râ.

Chẳng nghĩ tinh thâm, nghĩa ruột râ.
Gặp hồi bỉ-cực cảnh phong-ba.
Xót-thương thân-phận rưng dông lệ
Hồi-hận quay về thú tội cha.

Hồi-hận quay về thú tội cha,
Tử-thân cốt-nhục săn lồng tha.
Phong-trần giữ sạch thân con tré,
Mở tiệc mừng-vui dội tiêng ca.

Mở tiệc mừng vui dội tiêng ca,
Tinh thương Thiên-phụ rộng bao la
Thứ-dung án phạt ai xưng tội.
Dành săn Linh-ân kẻ cải tà.

Minh-Lý

